

เอกสารกฎหมาย LEGAL DOCUMENTS

BELGRADE PRINCIPLES ON THE RELATIONSHIP BETWEEN NATIONAL HUMAN RIGHTS INSTITUTIONS AND PARLIAMENTS

(Belgrade, Serbia 22-23 February
2012)

The 2012 International Seminar on the relationship between National Human Rights Institutions (NHRIs) and Parliaments¹, organised by the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights, the International Coordinating Committee of National Institutions for the promotion and protection of human rights, the National Assembly and the Protector of Citizens of the Republic of Serbia, with the

หลักการกรุงเบลเกรดเกี่ยวกับ
ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันด้านสิทธิ
มนุษยชนแห่งชาติและรัฐสภา
(เมืองเบลเกรด ประเทศเซอร์เบีย 22-23
กุมภาพันธ์ 2555)^{*}

การสัมมนาระหว่างประเทศ
เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันด้าน
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (NHRIs) และรัฐสภา²
พ.ศ.2515 ถูกจัดขึ้นโดยสำนักงานข้าหลวง
ใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ
คณะกรรมการประสานงานระหว่างประเทศ
ว่าด้วยสถาบันแห่งชาติเพื่อการส่งเสริมและ
คุ้มครองสิทธิมนุษยชน รัฐสภาและ
ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาสาธารณรัฐ
เซอร์เบีย โดยการสนับสนุนของกลุ่ม
ประเทศสมาชิกองค์กรสหประชาชาติใน

* คำแปลอย่างไม่เป็นทางการภาษาไทยโดยอาจารย์ชูจิต ธีรพงษ์ ความผิดพลาดใดๆ ให้นับเป็นของผู้แปล (The Thai Translator (unofficial) by Ajarn Chujit Teerapong. All errors should be counted as translator's)

¹The Conference was attended by experts from NHRIs, Parliaments and Universities from Ecuador, Ghana, India, Jordan, Kenya, Mexico, New Zealand, Portugal, Serbia and the United Kingdom

² การประชุมนี้มีผู้เข้าร่วมโดยเป็นผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (NHRIs) รัฐสภา และมหาวิทยาลัยจากประเทศเอกวาดอร์ กาน่า อินเดีย จอร์แดน เคนยา แม็กซิโก นิวซีแลนด์ โปรตุเกส เซอร์เบีย และสหราชอาณาจักร

support of the United Nations Country Team in the Republic of Serbia,

In accordance with the Charter of the United Nations, the Universal Declaration of Human Rights, the United Nations General Assembly Resolutions 63/169 and 65/207 on the role of the Ombudsman, mediator and other national human rights institutions in the promotion and protection of human rights, 63/172 and 64/161 on National Human Rights Institutions for the promotion and protection of human rights and the Human Rights Council Resolution 17/9 on National Human Rights Institutions for the promotion and protection of human rights.

Recognising that the principles relating to the status of national institutions (the Paris Principles, adopted by United Nations General Assembly Resolution 48/134) state that NHRIs shall establish an “effective cooperation” with the Parliaments,

Noting that NHRIs and Parliaments have much to gain from each other in performing their responsibilities for the promotion and protection of human rights,

สาธารณรัฐเซอร์เบีย

เพื่อให้เป็นไปตามกฎบัตรสหประชาชาติ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อมติของสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติที่ 63/169 และ 65/207 เกี่ยวกับบทบาทของผู้ตรวจการรัฐสภา ผู้เป็นสื่อกลาง และสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอื่นๆ ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ที่ 63/172 และ 64/161 เกี่ยวกับสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และข้อมติของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนที่ 17/9 เกี่ยวกับสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

ยอมรับว่า หลักการที่เกี่ยวข้องกับสถานะของสถาบันแห่งชาติ (หลักการกรุงปารีส ซึ่งได้รับการยอมรับโดยข้อมติของสมัชชาใหญ่แห่งองค์การสหประชาชาติที่ 48/134) ยืนยันว่าสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จะสร้างความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพกับรัฐสภา

เป็นที่สังเกตว่าสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและรัฐสภาจะได้ประโยชน์มากจากแต่ละฝ่ายในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

And recalling the need to identify areas for strengthened interaction between NHRIs and Parliaments bearing in mind that the different institutional models of NHRIs should be respected,

Adopts the following principles aimed at providing guidance on how the interaction and cooperation between NHRIs and Parliament should be developed:

I. Parliament's role in establishing a National Human Rights Institution (NHRI) and securing its functioning, independence and accountability

A) Founding Law

1) Parliaments while deliberating the draft legislation for the establishment of a national human rights institution should consult widely with relevant stakeholders.

2) Parliaments should develop a legal framework for the NHRI which secures its independence and its direct accountability to Parliament, in compliance with the Principles related to national institutions (Paris Principles) and taking into account the General Observations of the International Coordinating Committee of national institutions for the promotion and protection

และตระหนักถึงความจำเป็นในการกำหนดขอบเขตเพื่อเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและรัฐสภา โดยตระหนักว่ารูปแบบสถาบันที่มีความแตกต่างกันของสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องได้รับการเคารพ

รับหลักการดังต่อไปนี้เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะจัดเตรียมแนวทางสำหรับการปฏิสัมพันธ์และความร่วมมือกันระหว่างสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและรัฐสภาที่จะต้องมีการพัฒนาต่อไป

I. บทบาทของรัฐสภาในการสร้างสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและการประกันการทำหน้าที่ ความอิสระและความรับผิดชอบ

เอ) การก่อตั้งกฎหมาย

1) ขณะที่พิจารณาร่างกฎหมายสำหรับการตั้งสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ รัฐสภาจะต้องมีการปรึกษาอย่างกว้างขวางกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง

2) รัฐสภาจะต้องพัฒนากรอบกฎหมายสำหรับสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งประกันความเป็นอิสระและความรับผิดชอบโดยตรงต่อรัฐสภา โดยสอดคล้องกับหลักการที่เกี่ยวกับสถาบันแห่งชาติ (หลักการ กรุงปารีส) และคำนึงถึงข้อสังเกตการณ์ทั่วไปของคณะกรรมการประสานงานระหว่างประเทศว่าสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเพื่อ

of human rights (ICC) and best practices.

3) Parliaments should have the exclusive competence to legislate for the establishment of a NHRI and for any amendments to the founding law.

4) Parliaments, during the consideration and adoption of possible amendments to the founding law of a NHRI, should scrutinise such proposed amendments with a view to ensuring the independence and effective functioning of such institution, and carry out consultation with the members of NHRIs and with other stakeholders such as civil society organisations.

5) Parliaments should keep the implementation of the founding law under review.

B) Financial independence

6) Parliaments should ensure the financial independence of NHRIs by including in the founding law the relevant provisions.

7) NHRIs should submit to Parliaments a Strategic Plan and/or an Annual Programme of activities. Parliaments should take into account the Strategic Plan and/or Annual Programme of activities submitted by the NHRI while discussing budget

ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (ICC) และการปฏิบัติที่ดีด้วย

3) รัฐสภาจะต้องมีอำนาจโดยเด็ดขาดในการออกกฎหมายเพื่อการตั้งสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและการแก้ไขใดๆ ในกฎหมาย

4) ในระหว่างการพิจารณาและการยอมรับการแก้ไขที่อาจเกิดขึ้นกับกฎหมายที่เกี่ยวกับสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ รัฐสภาจะต้องพิจารณาอย่างพินิจพิเคราะห์แก้ไขกฎหมายฉบับแก้ไขที่เสนอนั้นโดยมีความมุ่งหมายที่จะประกันความเป็นอิสระ และการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพของสถาบันนั้น และดำเนินการปรึกษาหารือกับสมาชิกของสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และผู้มีผลประโยชน์อื่น เช่น องค์กรทางด้านประชาสังคม

5) รัฐสภาจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายก่อตั้งที่อยู่ระหว่างการทบทวน

บี) ความเป็นอิสระทางการเงิน

6) รัฐสภาจะต้องประกันความเป็นอิสระทางการเงินของสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยกำหนดบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องไว้ในกฎหมายก่อตั้ง

7) สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องส่งแผนกลยุทธ์และ/หรือโครงการกิจกรรมประจำปีให้แก่รัฐสภา รัฐสภาจะต้องพิจารณาแผนกลยุทธ์และ/หรือโครงการกิจกรรมประจำปีที่ส่งมาโดยสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติใน

proposals to ensure financial independence of the institution.

8) Parliaments should invite the members of NHRIs to debate the Strategic Plan and/or its annual programme of activities in relation to the annual budget.

9) Parliaments should ensure that NHRIs have sufficient resources to perform the functions assigned to them by the founding law.

C) Appointment and dismissal process

10) Parliaments should clearly lay down in the founding law a transparent selection and appointment process, as well as for the dismissal of the members of NHRIs in case of such an eventuality, involving civil society where appropriate.

11) Parliaments should ensure the openness and transparency of the appointment process.

12) Parliaments should secure the independence of a NHRI by incorporating in the founding law a provision on immunity for actions taken in an official capacity.

13) Parliaments should clearly lay down in the founding law that where there is a vacancy in the composition of the

คณะที่มีการอภิปรายข้อเสนอของงบประมาณเพื่อประกันความเป็นอิสระทางการเงินของสถาบัน

8) รัฐสภาจะต้องเชิญสมาชิกของสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่ออภิปรายแผนกลยุทธ์และ/หรือโครงการกิจกรรมประจำปีที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณประจำปี

9) รัฐสภาจะต้องประกันว่าสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีทรัพยากรที่เพียงพอเพื่อปฏิบัติหน้าที่ที่กฎหมายก่อตั้งมอบหมาย

ซี) กระบวนการในการแต่งตั้งและการให้ออกจากสมาชิกภาพ

10) รัฐสภาจะต้องกำหนดเรื่องกระบวนการคัดเลือกและการแต่งตั้ง และตลอดจนการให้ออกจากของสมาชิกภาพของสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอย่างชัดเจนในกฎหมายก่อตั้ง ในกรณีที่อาจมีเหตุการณ์เช่นว่าเกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องกับประชาสังคมตามความเหมาะสม

11) รัฐสภาจะต้องประกันการเปิดเผย และความโปร่งใสในกระบวนการแต่งตั้ง

12) รัฐสภาจะต้องประกันความเป็นอิสระของสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไว้ในกฎหมายก่อตั้งด้วยโดยมีบทบัญญัติเกี่ยวกับความคุ้มกันในการดำเนินการใดๆ ในหน้าที่อย่างเป็นทางการ

13) รัฐสภาจะต้องกำหนดอย่างชัดเจนในกฎหมายก่อตั้งว่า ในกรณีที่มีกาว่างลงของส่วนประกอบสมาชิกภาพแห่ง

membership of a NHRI, that vacancy must be filled within a reasonable time. After expiration of the tenure of office of a member of a NHRI, such member should continue in office until the successor takes office.

D) Reporting

14) NHRIs should report directly to Parliament.

15) NHRIs should submit to Parliament an annual report on activities, along with a summary of its accounts, and also report on the human rights situation in the country and on any other issue that is related to human rights.

16) Parliaments should receive, review and respond to NHRI reports and ensure that they debate the priorities of the NHRI and should seek opportunities to debate the most significant reports of the NHRI promptly.

17) Parliaments should develop a principled framework for debating the activities of NHRIs consistent with respect for their independence.

18) Parliaments should hold open discussions on the recommendations issued by NHRIs.

สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สมาชิกภาพที่ว่างลงนั้นจะต้องมีการแต่งตั้งภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ภายหลังจากการหมดวาระของสมาชิกสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สมาชิกนั้นยังต้องอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกระทั่งมีผู้เข้ามาดำรงตำแหน่งแทน

ด) การรายงาน

14) สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องเสนอรายงานต่อรัฐสภาโดยตรง

15) สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องส่งรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งสรุปบัญชี และอีกทั้งรายงานสถานการณ์ด้านมนุษยชนในประเทศและประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนให้แก่รัฐสภา

16) รัฐสภาจะต้องได้รับ ทบทวน และตอบสนองต่อรายงานของสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และประกันว่ารัฐสภาจะอภิปรายเรื่องลำดับความสำคัญแก่สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และแสวงโอกาสในการอภิปรายในเรื่องรายงานในส่วนที่สำคัญของสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติโดยพลัน

17) รัฐสภาจะต้องพัฒนากรอบที่วางหลักการในการอภิปรายในเรื่องกิจกรรมของสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยสอดคล้องกับการเคารพในความเป็นอิสระ

18) รัฐสภาจะต้องหารือโดยเปิดเผยเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่ทำขึ้นโดยสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

19) Parliaments should seek information from the relevant public authorities on the extent to which the relevant public authorities have considered and responded to NHRIs recommendations.

II. Forms of co-operation between Parliaments and NHRIs

20) NHRIs and Parliaments should agree the basis for cooperation, including by establishing a formal framework to discuss human rights issues of common interest.

21) Parliaments should identify or establish an appropriate parliamentary committee which will be the NHRI's main point of contact within Parliament.

22) NHRIs should develop a strong working relationship with the relevant specialised Parliamentary committee including, if appropriate, through a memorandum of understanding. NHRIs and parliamentary committees should also develop formalized relationships where relevant to their work.

23) Members of the relevant specialised parliamentary committee and the NHRI should meet regularly and maintain a constant dialogue, in order to strengthen the interchange of information and identify areas of possible collaboration in the protection and promotion of human rights.

19) รัฐสภาจะต้องแสวงหาข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องว่าด้วยขนาดซึ่งหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องนั้นได้พิจารณาและตอบสนองต่อข้อเสนอแนะของสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

II. รูปแบบของความร่วมมือระหว่างรัฐสภาและสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

20) สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและรัฐสภาควรตกลงเกี่ยวกับพื้นฐานของความร่วมมือ อันได้แก่ การสร้างกรอบอย่างเป็นทางการสำหรับการหารือประเด็นเรื่องสิทธิมนุษยชนอันเป็นประโยชน์ของส่วนรวม

21) รัฐสภาจะต้องกำหนด หรือ จัดตั้งคณะกรรมการรัฐสภาที่เหมาะสม ซึ่งถือเป็นจุดสำคัญเพื่อให้สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติติดต่อกับรัฐสภา

22) สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องพัฒนาความสัมพันธ์เชิงการทำงานที่เข้มแข็งกับคณะกรรมการพิเศษแห่งรัฐสภา รวมถึง โดยผ่านบันทึกความเข้าใจหากเหมาะสม สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและคณะกรรมการรัฐสภาจะต้องพัฒนาความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน

23) สมาชิกของคณะกรรมการพิเศษแห่งรัฐสภาและสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องมีการประชุมเป็นประจำและจะต้องดำเนินการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะสร้างความเข้มแข็งในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและกำหนดขอบเขตในความร่วมดำเนินการเท่าที่เป็นไปได้ในการ

24) Parliaments should ensure participation of NHRIs and seek their expert advice in relation to human rights during meetings and proceedings of various parliamentary committees.

25) NHRIs should advise and/or make recommendations to Parliaments on issues related to human rights, including the State's international human rights obligations.

26) NHRIs may provide information and advice to Parliaments to assist in the exercise of their oversight and scrutiny functions.

III. Cooperation between Parliaments and NHRIs in relation to legislation

27) NHRIs should be consulted by Parliaments on the content and applicability of a proposed new law with respect to ensuring human rights norms and principles are reflected therein.

28) Parliaments should involve NHRIs in the legislative processes, including by inviting them to give evidence and advice about the human rights compatibility of proposed laws and policies.

คุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

24) รัฐสภาจะต้องประกันความมีส่วนร่วมของสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และพยายามให้ได้มาซึ่งคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนในระหว่างการประชุมหรือกระบวนการต่างๆ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของรัฐสภา

25) สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องแนะนำและ/หรือทำข้อเสนอแนะต่อรัฐสภาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน รวมทั้งพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศของรัฐ

26) สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องมอบข้อมูลและคำแนะนำแก่รัฐสภาเพื่อช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแลและการตรวจสอบ

III. ความร่วมมือระหว่างรัฐสภาและสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในเรื่องการบัญญัติกฎหมาย

27) รัฐสภาจะต้องหารือกับสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในเรื่องเนื้อหาและการปรับใช้กฎหมายใหม่ที่เสนอโดยการประกันว่ามีปทัสฐานและหลักการด้านสิทธิมนุษยชน

28) รัฐสภาจะต้องโยกย้ายกับสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในกระบวนการบัญญัติกฎหมาย โดยการเชิญมาแสดงพยานหลักฐาน และให้คำแนะนำเกี่ยวกับความสอดคล้องของสิทธิมนุษยชนของกฎหมายและนโยบายที่มีการเสนอมา

29) NHRIs should make proposals of amendments to legislation where necessary, in order to harmonize domestic legislation with both national and international human rights standards.

30) NHRIs should work with Parliaments to promote human rights by legislating to implement human rights obligations, recommendations of treaty bodies and human rights judgments of courts.

31) NHRIs should work with Parliaments to develop effective human rights impact assessment processes of proposed laws and policies.

IV. Co-operation between NHRIs and Parliaments in relation to International human rights mechanisms

32) Parliaments should seek to be involved in the process of ratification of international human rights treaties and should consult NHRIs in this process of ratification, and in monitoring the State's compliance with all of its international human rights obligations.

33) NHRIs should give opinions to Parliaments on proposed reservations or interpretative declarations, on the adequacy

29) สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องทำข้อเสนอในการแก้ไขกฎหมายตามที่จำเป็นเพื่อที่จะผสมผสานกฎหมายบัญญัติภายในกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชนทั้งในระดับชาติและระดับระหว่างประเทศ

30) สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องทำงานร่วมกับรัฐสภาในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน โดยการบัญญัติกฎหมายที่จะปฏิบัติตามพันธกรณีทางด้านสิทธิมนุษยชน ข้อเสนอแนะขององค์กรในสนธิสัญญา และคำตัดสินของศาลด้านสิทธิมนุษยชน

31) สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องทำงานร่วมกับรัฐสภาในการพัฒนากระบวนการประเมินผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนจากกฎหมายและนโยบายที่เสนอมา

IV. ความร่วมมือระหว่างสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและรัฐสภาเกี่ยวกับกลไกระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชน

32) รัฐสภาจะต้องพยายามเข้ามีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการให้สัตยาบันสนธิสัญญาระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชน และจะต้องปรึกษากับสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในกระบวนการให้สัตยาบัน และในการเฝ้าติดตามการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนของรัฐ

33) สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องให้ความเห็นแก่รัฐสภาในเรื่องข้อสงวนหรือคำแถลงตีความที่เสนอมา

of the State's implementation of human rights obligations and on its compliance with those obligations.

34) Parliaments and NHRIs should co-operate to ensure that the international treaty bodies are provided with all relevant information about the State's compliance with those obligations and to follow up recommendations of the treaty bodies.

35) NHRIs should regularly inform Parliaments about the various recommendations made to the State by regional and international human rights mechanisms, including the Universal Periodic Review, the treaty bodies and the Special Procedure mandate holders.

36) Parliaments and NHRIs should jointly develop a strategy to follow up systematically the recommendations made by regional and international human rights mechanisms.

เกี่ยวกับความพร้อมของรัฐในการดำเนินให้เป็นไปตามพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชน และการคงรักษาพันธกรณีเหล่านั้น

34) รัฐสภา และสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องร่วมมือกันเพื่อประกันว่าองค์กรในสนธิสัญญาระหว่างประเทศจะได้รับมอบข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเกี่ยวกับการคงรักษาพันธกรณีของรัฐและดำเนินการตามคำแนะนำขององค์กรว่าด้วยสนธิสัญญาเหล่านั้น

35) สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องแจ้งรัฐสภาเป็นประจำเกี่ยวกับข้อแนะนำต่างๆ ที่ส่งมายังรัฐโดยกลไกด้านสิทธิมนุษยชนไม่ว่าจะระดับภูมิภาค หรือระดับระหว่างประเทศ รวมถึงการทบทวนสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนตามระยะเวลา องค์กรว่าด้วยสนธิสัญญา และกลไกพิเศษในอาณัติอื่นๆ

36) รัฐสภาและสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องร่วมมือกันพัฒนากลยุทธ์เพื่อติดตามอย่างมีระบบในเรื่องข้อเสนอนะที่ทำขึ้นโดยกลไกด้านสิทธิมนุษยชนทั้งในระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศ

V. Co-operation between NHRIs and Parliaments in the education, training and awareness raising of human rights³

37) NHRIs and Parliaments should work together to encourage the development of a culture of respect for human rights.

38) NHRIs and Parliaments should work together to encourage that education and training about human rights is sufficiently incorporated in schools, universities and other relevant contexts including vocational, professional and judicial training in accordance with relevant international standards.

39) NHRIs and Parliaments should work together to improve their mutual capacity on human rights and parliamentary processes.

40) NHRIs, Parliaments and all Parliamentarians should seek to work together in public awareness, education campaigns and encourage mutual participation in conferences, events and activities organized for the promotion of human rights.

V. ความร่วมมือระหว่างสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและรัฐสภาในการศึกษา การอบรม การเพิ่มความตระหนักในด้านสิทธิมนุษยชน⁴

37) สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและรัฐสภาจะต้องทำงานร่วมกันเพื่อจรรโลงการพัฒนามาตรฐานที่เคารพต่อสิทธิมนุษยชน

38) สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและรัฐสภาจะต้องทำงานร่วมกันเพื่อจรรโลงการให้การศึกษาและการอบรมเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่เพียงพอได้ประกอบเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน มหาวิทยาลัย และในบริบทอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง ระดับอาชีวศึกษา การอบรมทางวิชาชีพ และการอบรมของตุลาการที่สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

39) สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและรัฐสภาจะต้องทำงานร่วมกันเพื่อปรับปรุงความสามารถร่วมของแต่ละฝ่ายในด้านสิทธิมนุษยชนและกระบวนการทางรัฐสภา

40) สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ รัฐสภาและสมาชิกรัฐสภาทั้งหลายจะต้องทำงานร่วมกันในเรื่องความตื่นตัวสาธารณะ การรณรงค์ด้านการศึกษา และจรรโลงการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในการประชุม การจัดงาน และกิจกรรมที่จัด

³ In relation to the United Nations Declaration on Human Rights Education and Training

⁴ ที่เกี่ยวข้องกับปฏิญญาแห่งสหประชาชาติเกี่ยวกับการให้การศึกษา การอบรมด้านสิทธิมนุษยชน

ขึ้นเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

VI. Monitoring the Executive's response to Court and other judicial and administrative bodies' judgements concerning human rights

41) Parliaments and NHRIs as appropriate should co-operate in monitoring the Executive's response to Judgments of Courts (national and, where appropriate, regional and international) and other administrative tribunals or bodies regarding issues related to human rights.

42) NHRIs should monitor judgements against the state concerning human rights, by domestic, regional or international courts, and where necessary, make recommendations to Parliament about the appropriate changes to law or policy.

43) Parliaments should give proper consideration to NHRIs recommendations about the response to human rights judgements.

44) Parliaments and NHRIs as appropriate should encourage the Executive to respond to human rights judgements expeditiously and effectively, so as to achieve full compliance with human rights standards.

VI. การเฝ้าติดตามการตอบสนองจากฝ่ายบริหารต่อศาล และคำตัดสินขององค์กรด้านบริหารและการปกครองเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน

41) รัฐสภาและสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จะต้องร่วมมือกันในการเฝ้าติดตามการสนองตอบของฝ่ายบริหารต่อคำพิพากษาของศาลตามความเหมาะสม (ระดับชาติและเมื่อเหมาะสมในระดับภูมิภาค และระดับระหว่างประเทศ) และองค์กรหรือคณะพิจารณาฝ่ายปกครองในประเด็นที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน

42) สถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องเฝ้าติดตามคำตัดสินที่มีต่อรัฐที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน ไม่ว่าของศาลระดับภายในประเทศ ภูมิภาคและระหว่างประเทศ และเมื่อจำเป็นให้จัดทำข้อเสนอแนะแก่รัฐสภาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสมในเรื่องกฎหมายและนโยบาย

43) รัฐสภาจะต้องให้การพิจารณาตามความเหมาะสมแก่ข้อเสนอแนะของสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่เกี่ยวกับการสนองตอบต่อคำตัดสินด้านสิทธิมนุษยชน

44) รัฐสภาและสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องสนับสนุนให้ฝ่ายบริหารสนองตอบต่อคำตัดสินด้านสิทธิมนุษยชนอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะบรรลุถึงการปฏิบัติตามมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชนอย่างสมบูรณ์ตามความเหมาะสม

